

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza: (i) z jednej strony prawidłowo ustaliła, że „Castell” stanowi uznane oznaczenie pochodzenia dla win, natomiast z drugiej strony mylnie stwierdziła, że zakwestionowany znak towarowy „CASTEL” w oczywisty sposób różnił się od „Castell”, i w rezultacie doszła do wniosku, że zakwestionowany znak towarowy mógł zostać dopuszczony do rejestracji; (ii) twierdząc, że „CASTEL” jest słowem powszechnie używanych w sektorze wina dla „znaku”, błędnie nie doszła do wniosku, że „CASTEL” nie mógł zostać dopuszczony do rejestracji. Naruszenie art. 65 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza wykroczyła poza przysługujące jej uprawnienia, uzasadniając swoją decyzję „pokojowym współistnieniem”, mimo że znaczenie tej teorii nie jest oczywiste w przypadku rejestracji znaku.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2010 r. — SA.PAR. przeciwko OHIM — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)

(Sprawa T-321/10)

(2010/C 260/34)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: SA.PAR. Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Masetti Zannini de Concina, M. Bussoletti i G. Petrocchi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Salini Costruttori S.p.A. (Rzym, Włochy)

Żądania strony skarżącej

— uwzględnienie niniejszej skargi;

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 kwietnia 2010 r. z powodu naruszenia art. 52 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz braku uzasadnienia;

— obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania, a także postępowania przed Izłą Odwoławczą

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „GRUPPO SALINI” (zgłoszenie nr 3 832 161) dla usług należących do klas 36, 37 i 42

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: SALINI COSTRUTTORI S.p.A.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Powszechnie znany we Włoszech znak towarowy, faktycznie używany znak towarowy, nazwa własna i firma „SALINI” dla usług należących do klas 36, 37 i 42

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia, a także naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia oraz brak uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2010 r. — Clasado przeciwko Komisji

(Sprawa T-322/10)

(2010/C 260/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Clasado Ltd. (Milton Keynes, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: G.C. Facenna, Barrister, M.E. Guinness i M.C. Hann, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności tych części rozporządzeń Komisji (UE) nr 382/2010 ⁽¹⁾ oraz nr 384/2010 ⁽²⁾ z dnia 5 maja 2010 r., które dotyczą złożonych przez stronę skarżącą wniosków o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczenia zdrowotnego w odniesieniu Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca żąda na podstawie art. 263 TFEU stwierdzenia nieważności tych części rozporządzeń Komisji nr 382/2010 oraz nr 384/2010 z dnia 5 maja 2010 r., w których przewidziano, że złożone przez stronę skarżącą wnioski o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczenia zdrowotnego w odniesieniu do Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic — prebiotyku będącego suplementem diety, wzmacniającym system odpornościowy i właściwe funkcjonowanie układu pokarmowego organizmów ludzkich oraz zmniejszającym ryzyko wystąpienia biegunki podróżników, nie spełniają wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 ⁽³⁾, w związku z czym nie powinny zostać uwzględnione.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne przyjmując sporne rozporządzenia, w szczególności w zakresie procedury zgłaszania uwag przez wnioskodawcę i członków społeczeństwa, na podstawie art. 16 ust. 6 oraz art. 17 rozporządzenia nr 1924/2006.

Po drugie postępując w ten sposób, Komisja naruszyła art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 178/2002 ⁽⁴⁾, którego celem jest zapewnienie, aby Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności wykonywał swoje działania zachowując wysoki stopień przejrzystości.

Ponadto stwierdzając, że dodatkowe uwagi Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z dnia 4 grudnia 2009 r. na temat wniosku strony skarżącej, nie stanowiły opinii, o której mowa w art. 16 rozporządzenia nr 1924/2006, ani jej części, sporne rozporządzenia zostały przyjęte z naruszeniem prawa.

Co więcej, rozporządzenia Komisji, których stwierdzenia nieważności żąda strona skarżąca, zostały przyjęte z naruszeniem prawa Clasado do osobistego przedstawienia sprawy, zgodnie art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej ⁽⁵⁾ oraz jej uzasadnionych oczekiwań.

Wreszcie Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji — jedną z podstawowych zasad prawa, wspólną wszystkim tradycjom konstytucyjnym państw członkowskich, a w szczególności ciążyący na niej, jako instytucji decyzyjnej, na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 — obowiązek przeprowadzenia starannego i niezależnego badania wszystkich przedłożonych jej materiałów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 382/2010 z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie odmowy wydania zezwoleń na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności, inne niż odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci (DZ.U. 2010 L 113, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 384/2010 z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie udzielania i odmowy udzielenia zezwoleń na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności i odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci (DZ.U. 2010 L 113, s. 6)

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. 2006 L 404, s. 9)

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. 2002 L 31, s.1)

⁽⁵⁾ Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2010 C 83, s. 389).